

TANDORI DEZSŐ

Világörökség – (egy madárra)

Úgy meg...

*Úgy megszerettelek Veled
elég volt hogy vállamra szálltál
s nem volt elég semmi a vártnál
többkelletű lett lényeged*

*melyet olykor lényegtelennek
vétek össze ha létezésed
nem a szoba-konyhás egészet
adja hol nem fér el két ember*

*bolyongjon akármi bolondja
bármilyen tereken át s magát bár
lehetetlennek adja át már
minden megszűkülő szoba-konyha*

*minden hogy dzsipben birkasült
hogy tányéraknán húnyt halottak
kezek-lábak egy utcahosszat
palotasor mely összedült*

*ma csak toll mit nyitva felednek
szándékosan*

*talán suhan
valami tinta-mákony any-
nyi minden étel mint eretnek...*

Bontották a pa...

Bontották a palotasort
csorbán-épen hullva a téglák
nem feledtethették a mészláb
a férfi női mire volt

farmerek-formáján farkok
mészpörba simítva a hátak
csákánnyal estek a falának
maradt épületnek
forog

(szabadulás és rabbá válás)
év évtized évszázad ezred
ugyanaz marad megerednek
a záporok még pinceszállás

a palota polgári ház
áll évtizedig tűzfalával
téglán kapu rajza pipába
találunk lepereg a máz

térképzetüinkről tovabontják
nem el
helyére máris készül
új évtíz-száz-ezer egészül
holott csak azt járja
bolondját...

Alagútnyi világ...

Alagútnyi világörökség
világörökség Alagútja
Széchenyiből Clarkból kifúrva
kocsiban elfröccsenti ökrét

*por-víz vakságba baktatok
cigaretám éppúgy utálok
itt ahol a lég egy rémálom
hogy figyelmeztet is konok*

*táblával a táblás rend dolga
ennyi nem törődik jelem
első hosszúnadrág velem
nem rajtam mintha velem volna*

*csak minden külön esemény volt
alagútnélküli világon
nekem örökríme rémálom
silány folt esdő folt kevély folt*

*tovatűntök fagyökerek
nem akarnak rátok zuhanni
megannyi átkotok csak annyi
hogy így tűnök el veletek*

*szó-nyomot talp-porát se hagyni
de ez már megint ennyi
adni*

A Lánchídnál talál...

*A Lánchídnál találtalak
nyitott tenyérben hoztalak
Kafka-riadalom-csoda
veréb alak*

*A soha és a sehova
köszöntött rám reménytelenje
hogy mégis lenne velem lenne
jöttünk alagútív alatt*

*kis alagút akármí bút
feledtető márvány tető
műmárvány műbút alagút
a semmibe bukkan elő*

nyitott tenyér de hazaér
nem lebben hiába madárszárny
később nézegeti a párkány
szakadéktrambulinnal ér

fel sehova se ér le több mint
tíz év itt telt neki nekem
elment vele az életem
ennyi közhellyel vissza még
int

nyitott tenyér-plafont megérint

Tájköltészet a vé...

Tájköltészet a vételenbe
nem tárhat elme
csak ami tényleges való
de mire jó

mégis ez adatott csupán
de mi után
hazatérésköltészete
már mire kellene

meghaltál nem tudunk haza-
térni még egyszer mint először
akár egy kiszakadt erőkör
puszta érintőanyaga

érintjük a csillagokat
mint öröksagittárius
hogy ne lenne mi megszakadt
hogy ne várnám hogy hazajuss

csak már nem velem van haza
csak már nem velem szakadhat ki
semmi kör eltűntem neked
holott te voltál bánata

(annak ki nem tud elszakadni)
mi lehet mi nem lehet